

gennemføre i alt Fald en Del af dette Forslag, men paa den anden Side forekommer det mig, at der er en vis Tilbøjelighed i Ministeriet til at undgaa Udbæstning. Det forekommer mig — mulig tager jeg fejl dert — at Ministeriet er blevet noget blidere. Jeg har det Indtryk, at den ærede Krigsminister ikke har lyst til at være Anledning til ny Provisorier, og for saa vidt kan der altsaa nok være Grund til at tro, at dette Lovforslag ikke bliver gennemført ad provisorisk Vej. Naar jeg siger, at det ikke bliver det, er det min Overbevisning, at det overhovedet slet ikke bliver gennemført. Naar jeg siger, at Ministeriet og navnlig den ærede Krigsminister efter min Opfattelse er bleven noget blidere, mener jeg dermed, at det forekommer mig, at han er bleven noget blidere over for provisoriske Udsigter, men derimod er han overmaade kras baade over for sine Kolleger i Ministeriet og over for dette Tings Medlemmer. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at ved Forelæggelsen af dette Lovforslag udtalte Krigsministeren sig meget kort, og der var ikke noget særligt at bemærke ved, hvad den ærede Krigsminister sagde; derimod udtalte han sig om militære Forhold ret udførlig under Finanslovbehandlingen, og der var da et af dette Tings Medlemmer, som han gav en god Omgang, nemlig hans tidligere Kollega, det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius). Det ærede Medlem fra Storeheddinge, hvis Anskuelse jeg i dette Spørgsmaal aldeles ikke deler, fremsatte en Del Anskuelse, som ere i ret god Overensstemmelse med de Ting, som den ærede Krigsminister har forlangt i dette Forslag, men ikke desto mindre fratænte den ærede Minister det ærede Medlem fra Storeheddinge al mulig Sagkundskab. Da det ærede Medlem fra Storeheddinge udtalte sig om militære Sager, sagde den ærede Minister, at det maatte han formodentlig have faaet at vide af jagtlyndige, da han ikke selv forstod sig derpaa. Nu er det ikke min Sag at tage det ærede Medlem i Forsvar; det undrer mig, at han ikke gav et Svar, han kunde maaste endog have givet et skarpt Svar; men jeg synes, at det ikke fra Ministerens Side er berettiget at røfle Tingets Medlemmer af. Thi naar vi, som den ærede Krigsminister siger, ikke have Forstand paa de Ting, som ligge ind under ham, og de andre Ministre sige lige saa, at vi heller ikke have Forstand paa de Sager, de forelægge, maa vi hellere blive hjemme. Det er af den Grund, jeg mener, at denne Behrejdelse ikke alene er rettet mod det ærede

Medlem fra Storeheddinge, og hans Vælgere, men mod os alle sammen. Det ærede Medlem fra Storeheddinge svarede som sagt ikke videre; da han næste Gang fik Ordet, højede han sig fuldstændig, ja, han højede sig endog i den Grad, at han forvækslede Krigsministeren med Krigsvidensskaben, men med al Respekt for Krigsministeren er denne dog vel ikke Krigsvidensskaben. Det ærede Medlem fra Storeheddinge sagde: Naar Krigsvidensskaben udtaler sig saaledes, højer jeg mig fuldstændig for de Resultater, som Vidensskaben paa dettej som paa andre Punkter virkelig har fremført. Jeg er nu af den Mening, at om de Sager, der her er Tale om, have vi et godt Begreb; thi det er ikke alene militære, men ogsaa finansielle Sager og naar vi ere sendte her ind paa Ting af vore Vælgere, er det, fordi de tro, at vi overhovedet ikke ville tale om andre Sager, end dem, vi tro at kunne have nogen Forstand paa, og som vi have gjort os Umage for at sætte os ind i. Den ærede Krigsminister tog ogsaa det ærede Medlem fra Storeheddinge meget ilde op, at han havde sagt, at denne Fæstning ikke var nogen fuldstændig Fæstning, og den ærede Krigsminister ønskede at vide, hvilke Fæstninger der da vare fuldstændige Fæstninger. Han mente, at der ikke var nogen Fæstning i Europa, der kunde betegnes som fuldstændig, naar denne ikke kunde det, og den ærede Krigsminister sagde endvidere, at der kunde være forskellige Meninger om, hvorvidt en Fæstning er fuldstændig eller ikke; ligesom der kan være forskellige Meninger om, hvorvidt en Dragt er fuldstændig eller ikke. Den ærede Krigsminister fremsatte, at der hørte forskellige Ting til, og nævnte, at f. Eks. en Certosafrakte ikke var nødvendig. Hvad en Certosafrakte er, ved jeg ikke, jeg har forgæves søgt derefter i Molbechs danske Ordbog og i Meyers Fremmedordbog, men jeg antager, det er et Kjøbenhavnst Udtryk, der betyder noget rigtig fint noget. Nu skal jeg gøre opmærksom paa . . .

Formanden (Høgsbro): Jeg maa dog henstille til den ærede Taler ikke for meget at fordybe sig i Forhandlinger, som have fundet Sted for flere Dage siden, men holde sig til den foreliggende Sag.

W. Dinesen: Jeg skal altsaa gøre opmærksom paa, at der er blevet sagt, at denne Fæstning er ikke nogen fuldstændig Fæstning, men naar jeg fremsører dette her, er det netop, fordi jeg vil holde mig til den foreliggende Sag, netop fordi jeg vil vise, at det, som her forlanges, er for at fuld-